Napsal uživatel Miloš Keller
Neděle, 02 Leden 2011 14:26

Zajímavé kompilační, a přitom originální album natočily **Javory,** respektive **Hana a Petr Ulrychovi** . Dali mu název

Javory Beat

a vracejí se v něm nejen ke svým kořenům a svým prapůvodním nahrávkám, ale i k hudební atmosféře konce šedesátých let jako celku. Na první pohled by se mohlo zdát, že je to jen další výběr z hitů, možná remastrovaných a s nějakými bonusy. Nikoliv – všechny písničky byly nově natočeny, se vzácnou směsicí piety a moderních postupů. Javory (říkejme tak zkráceně oběma protagonistům) nezastírají, že jsou o více jak 40 let zkušenější a nesnaží se za každou cenu evokovat zvuk a hudební postupy té doby nebo naopak předělat písně do co nejmodernějších, aktuálních podob, jak se občas interpretům stane, když natáčejí nová „vzpomínková“ alba. Výsledkem je optimální kombinace tehdejších i současných hudebních postupů, tehdejšího i současného hudebního zvuku. Chtělo by se říci, že jen hlas Hany Ulrychové zůstal stejný, ale také to není pravda. Je poučenější, opatrnější než v začátcích, ale současně plnější a znělejší. Vynikne to například ve skladbě

Dítě.

Nebo ve srovnání s originály chronicky známých písní, např.

Nechoď do kláštera

nebo

Zvon

. Na albu se podílejí muzikanti, kteří začátky Javorů osobně zažili, i muzikanti, kteří zřejmě v té době ještě ani na světě nebyli. I v tomto případě je výsledkem vzácné souznění „starých“ a „mladých“. Toto je hodně patrné např. v instrumentaci písně

Ježibaba

. Album přináší – alespoň pro mě – i několik překvapení: jedním z nich je

Nevidomá dívka,

z 99 % známá v, řekněme slušně, hodně syrovém podání Karla Kryla. V profesionálně bezchybném, intonujícím a ladícím podání Javorů je ta píseň násobně snesitelnější, prakticky úplně standardní. Opět poučení pro žijící, leč hudebně nešikovné autory: Svěřte se zkušeným interpretům, dokud to ještě můžete udělat. Dalšími překvapeními byly pro mě skladby

Ranvej

a

Zvláštní znamení

– do nich jsem se okamžitě zamiloval. Jakkoliv jsou na albu, v jehož titulu je „beat“, toto je čistý a průzračný folk. Těsně před Zvláštním znamením je skladba

Kdo je zbojník

, což je naopak bigbeat jak řemen. Podobně působí i

Půlnoční lidé.

Když si to tak dáte všechno dohromady, zůstanete v úžasu nad tím, co hudebních žánrů Javory zvládly a současně pro vás nebude záhadou, proč jsou tak dlouho a tak úspěšně na naší hudební scéně. A taky vám bude jasné, proč se jim dá věřit i jejich podání folklórních či folklórem inspirovaných písní bezprostředně od té doby, co se na tento žánr přeorientovali. To by mohlo být poučení i pro další tzv. „folkloristy“. Album Javory Beat vám nabídne poctivou hodinu poctivé muziky. Zavzpomínáte si, a přitom budete mít pocit, že jste hudebně „in“. A nebude to jen pocit, bude to jistota. Jistota daná léty provozování muziky a udržením si kontaktu s jejím vývojem beze ztráty vlastní osobnosti. To jsou Javory, Hana a Petr Ulrychovi a

muzikanti kolem nich.

{desky 686}